

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΓΗΝ

Η ΠΟΛΙΣ ΤΟΥ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ

Ἐν τῷ ἀμερικανικῷ περιοδικῷ Harper's Magazine ὁ γνωστὸς γάλλος συγγραφεὺς Βογκέ εἶδημοσίευσεν ἐσχάτως γλαφυρὰν περιγραφὴν περιηγήσεως εἰς τὴν Καυκασίαν Ρωσίαν. Ἐκ ταύτης μεταφράζουμεν ἀποσπάσματά τηνα ἀναφερόμενα εἰς τὴν πόλιν Βακού, τὴν ὅποιαν « πρωτεύουσαν τοῦ πετρελαίου » ἐπομένει ὁ συγγραφεὺς διὰ τὰς ἀρθρόνους ἐν αὐτῇ πηγὰς τοῦ πετρελαίου καὶ τὰ πρὸς συλλογὴν αὐτοῦ βιομηχανικὰ καταστήματα.

Ἡ ἔνορὰ καὶ ἀδενδρὸς περὶ τὴν Βακού γῆ ὄμοιάζει τὴν τῆς Πετραίας Ἀραβίας· δέξεῖται δὲ καὶ δυσάρεστος ὀσμὴ ποσομηνύει μακρόθεν εἰς τὸν ὄδοιπόρον, ὅτι πλησιάζει εἰς τὴν πόλιν τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ καπνοῦ. Ἡ ἐμπορικὴ τοῦ Καυκάσου μητρόπολις παρέχει ἵδεαν τῶν πόλεων τοῦ μέλλοντος· οὐδὲν ἄλλο βλέπει τις ἐν αὐτῇ, πλὴν γαζομέτρων, ὑψηλῶν μηχανῶν, σιδηρῶν κυλινδρῶν καὶ σωλήνων· ταῦτα δὲ πάντα ἀποκρύπτουσι τὰς οἰκίας.

Ἀντάξια τῆς παραδόξου ταύτης πρωτευούσης εἴνε τὰ πρὸ τοῦ περιόδου αὐτῆς ἐκτεινόμενα πεδία· ἐπὶ τῆς καταράτου καὶ λεπρώδους γῆς οὐδὲν χόρτον φύεται, ἀνὰ πᾶν δὲ βῆμα βλέπεις τενάγη ρύπαροῦ πρασινῶπον ὑγροῦ, διὰ τῶν ὅποιων βαίνουσι γυμνόποδες ἐργάται. Πλατὰς ὅχθας αὐτῆς αἱ κάμηλοι ὅλισθαινοσι βαδίζουσι μετὰ κόπου. Τῆδες κακεῖσε σωλήνες καὶ δεξαμεναί, ἐν αἷς περισυλλέγεται τὸ πετρέλαιον· ἐκατοντάδες δὲ πυραμιδοειδῶν κιβωτῶν, κατεσκευασμένων ἐκ ἔνδον μαυρισμένου ὑπὸ τοῦ καπνοῦ, σκέπουσι καὶ προσφύλακτουσι τὰς ἀντλίας, δι᾽ ᾧ ἐξάγεται τὸ ὄρυκτὸν ἔλαιον τῶν φρεάτων.

Διὰ τοῦ τηλεφώνου ἡγγέλθη εἰς τὸν διευθυντὴν τῆς ἐκμεταλλεύσεως ὅτι νέα πηγὴ πετρελαίου ἀνέβλυσεν ἐν Βολα Χάνι. Ἡ ὑγρὰ στήλη ἀνέθορεν εἰς υψός εἴκοσι μέτρων μετὰ δυνάμεως φοβερᾶς, συμπα-

ρασύρασα τὰ προστυχόντα, ἀμμον καὶ λίθους. Τοσοῦτο δὲ μεγάλη ἦτο ἡ δύναμις της, ὥστε ἐντὸς ὀλίγων ὡρῶν ἐξηκοντισε μακράν τὰς οἰδηρᾶς ράβδους καὶ τοὺς θύρακας, δι᾽ ὧν ἀπεπειράθησαν γὰρ περιορίσωσιν αὐτὴν. Τὸ ὑγρὸν ἐπαναπίπτον ἐσχημάτιζε καταράκτας, χρυσίζουμένους ὑπὸ τῶν ἀκτίνων τοῦ ἡλίου. «Ἐν καὶ μόνον πυρεῖον ἀνημμένον ἀν ἐρρίπτετο εἰς αὐτὴν θὰ μετεβάλλετο εἰς στήλην πυρός, φωτίζουσαν τὰ πέριξ διὰ πορφυροῦ καὶ ἀπαισίου φωτός.

Καὶ παραπλήσια θεάματα δὲν εἴνε σπάνια ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ τοῦ πετρελαίου, ἐνίστε δ᾽ οἱ κάτοικοι διασκεδάζουσι παιζόντες μὲ τὸ πῦρ. Οσάκις ἐπικρατεῖ νηγεμία, ἀφγείται ὁ Βογκέ, ἀνέρχονται ἐκ τοῦ πυθμένος τῆς Κασπίας θαλάσσης εἰς τὴν ἐπιφάνειαν αὐτῆς παμμέγισται φυσαλίδες πετρελαίου, αἵτινες ἐπιπολάζουσαι τῶν κυμάτων φαίνονται ἐνίστε ὡς σηχηματίζουσαι ἀπέραντον καὶ συνεχές δίκτυον. «Ἄν δὲ φίφθη εἰς τὰ κύματα ἀνημμένη λαμπάς, τὸ πῦρ μεταδίδεται ἀστραπῆδόν, καὶ ἀναφλέγεται ὅλη ἡ θάλασσα, περιλείχουσα διὰ φλογῶν τὸ πλοῖον, ἐξ οὗ ἐρρίφθη ἡ λαμπάς. Ἡ σατανικὴ αὕτη διασκέδασις εὔχαριστεται τὰ μέγιστα τοὺς παρὰ τὸ στόμιον ἐκείνον τοῦ ἄδου οἰκοῦντας, οἵτινες συγκάκις ἐπαναλαμβάνουσι τὸ πίραμα.

Ἡ χερσόνησος τοῦ Ἀσπερῶν ὄμοιάζει πρὸς σπόγγον ἐμβέβατησμένον εἰς πετρέλαιον. Ἐν αὐτῇ ἡγείρετο ἄλλοτε ὁ γαδὸς τοῦ Πυρός, ἐν ᾧ οἱ πυρολάτραι Γέρδαι ἐτίμων τὸν θεὸν αὐτῶν. Τὰ λείψανα τοῦ ἀρχαίου ιεροῦ περικλείονται νῦν ἐν τῷ χώρῳ, ὃν κατέχει ἐν τῶν ἐργοστασίων. Ό δὲ τελευταῖος τῶν πυρολάτρων ιερεὺς ἀπέθανε πρὸ δὲλιγων ἐτῶν, ἀφ' οὗ ἐδύνητο εἰδεῖ τὸν θεόν του καθαριζόμενον καὶ ἐγκλεισμένον εἰς κιβώτια.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Ζωνταναὶ λυχνίαι. Ἐν τῶν περιεργοτάτων πτηνῶν εἰνε ὁ λοξίας, ἐπιγωριάζων ἐν τῇ Ἰνδικῇ. Ὁ λοξίας τιθυσεύεται εὐκόλως, καλούμενος δὲ ὑπὸ τοῦ κυρίου τοῦ προσέρχεται, ἐπικάθηται ἐπὶ τοῦ δακτύλου υποῦ καὶ κομίζει ριπτόμενα δικτυλίδια καὶ ἄλλα τοιαῦτα μικρὰ πράγματα· ἐνίστε δὲ τὸν μεταχειρίζοντα καὶ ὡς γραμματοκομιστήν. Θυμασία εἰνε ἡ θυμοσοφία τοῦ πτηνοῦ τούτου, καταδεικνυομένη ἰδίως ἐν τῇ κατασκευῇ τῆς φωλεᾶς, τὴν ὅποιαν κατασκευάζει ἐκ χόρτου ἐν σχήματι βικυάλεως καὶ ἀναστῆ στερεώτατα ἀπὸ τοῦ ὑψηλοτάτου κλάδου συκῆς ἢ φοίνικος. Τὸ ἐσωτερικὸν τῆς φωλεᾶς τοῦ λοξίου ἀποτελεῖται ἔκ τινων χωρισμένων ἀπ' ἄλληλαν θαλαμισκῶν, φωτίζεται δὲ τὴν νύκτα ὑπὸ πυγολαμπίδος, τὴν ὅποιαν ὑγρεύει πρὸς τοῦτο τὸ πτηνόν καὶ προσκολλᾷ ζωντανὴν εἰς τὴν φωλεὰν διὰ πηλοῦ. Ἀξιόπιστος Ἀγγλος, παραπτορίσεις ἐσχάτως τὰ ἴδια κατασκευασμένην γράψει περὶ αὐτοῦ ταχόλουθα. « Ἡ Ηνίκα τὴν εἰσόδον τῆς φωλεᾶς καὶ εὑρὼν πραγματικῶς κολλημένην εἰς τὸν τοῖχον αὐτῆς μὲ πηλὸν μίαν πυγολαμπίδα. Ἀφ' οὗ ἐπανέκλειστα τὴν φω-

λεὰν καὶ ἐπανέφερα αὐτὴν εἰς τὸν τόπον της, τὴν ἐξήτασα καὶ πάλιν τὴν ἐπομένην ἐσπέραν καὶ εύρον ἀλλήν πυγολαμπίδα κοιλημένην μὲ νωπὸν πηλὸν πλησίον τοῦ ἀνοιγμού τοῦ φωλεᾶς· τὰ αὐτὰ παρετέρησα καὶ εἰς ἄλλας τρεῖς φωλεᾶς, τὰς ὅποιας ἐξήτασα εἰς ὅλας μὲν εὔρον τὴν νυκτερινὴν λυγνίαν, εἰς τετάρτην δὲ φωλεάν μόνον τὸν βώλον τοῦ πηλοῦ, ἐφ' οὗ ἐμέλλει νὰ προσκολλήθῃ ἡ πυγολαμπίδα. »

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀρχαεολογικά. Μετενεγχθεῖσαι παρεδόθησαν εἰς τὸν Κωνσταντινουπόλει αὐτοκρατορικὸν μουσεῖον αἱ ἐν Σελεύκειᾳ ἀνακαλυψθεῖσαι ἀρχαιότητες.

— Ἡ πρωσικὴ ἀκαδημία ἐχορήγησεν ἕν τινι τῶν τελευταῖων συνεδριάσεων αὐτῆς πίστωσιν 3,000 μαρκῶν διὰ τὴν ἐξακολούθησιν κατὰ τὸ ἐνεστὸς ἔτος τῆς Συλλογῆς τῶν Ἐλληνικῶν ἐπιγραφῶν, 5,000 μαρκῶν πρὸς ἐξακολούθησιν τῆς ἐκδόσεως τῶν ἀρχαίων ὑπομηνατιστῶν τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ 3,000 μαρκῶν πρὸς ἐργασίας προκαταρκτικάς διὰ τὴν ἐκδόσιν τῶν ἀρχαίων νομισμάτων τῆς Μοισίας καὶ τῆς Θράκης.

Φιλολογικά. Κατά τινας ἀγγλικὰς ἐφημερίδας, ἡ